

рува гы заспали; и казува на Петра: Симоне, спишь ли? не може ли единъ часъ да постоишь будепъ? Бдѣте и молѣте ся 38 да не бы въ искушеніе да влѣзете; Ду- хъ-тъ е бодръ, а плѣть-та немощна. И 39 пакъ отиде та ся помоли, и рече исто-то слово. И когато ся завърнѣ, намѣри гы 40 пакъ заспалы, защото очи-тъ имъ бѣхъ отегнѣли, и не знаяхъ що да му отговорятъ.

И идува третій пѣть и казува имъ: Спѣ- 41 те отъ сега и почивайте; доста е: удой- де часъ-тъ; ето, прѣдава ся Сынъ чело- 42 ческый въ рѣцѣ тѣ на грѣшници-тъ. Ста- нѣте, да идемъ; ето, тойзи койго мя прѣдава приближи.

И тутакси, още като говораше, дойде 43 Иуда който бѣше единъ отъ дванадесетъ-тъ, и съ него народъ много съ ножове и сопы, отъ първосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ. А тойзи който го прѣда- 44 ваше бѣше имъ далъ знакъ, и рекъ: Ко- гото цѣлунѣ, той е; уловѣте го и заведѣ- те го съ приназваніе. И когато дойде, ту- 45 такси прѣстъпи при него; и казува: Рав- ви, Равви: и цѣлунѣ го. И тѣ турихъ на 46 него рѣцѣ, и уловихъ го. А единъ отъ 47 прѣдстоящы-тъ измѣкнѣ ножъ-тъ си, и уда- ри рабъ-тъ първосвященниковъ, и отсѣче му ухо-то. И 48 отговори Исусъ и рече имъ: Както на разбойникъ ли излѣзохте съ но- жове и сопы да мя уловите? Всякой день 49 бѣхъ при васъ въ храмъ-тъ и поучавахъ, и не мя уловихте; но това станѣ за да ся сбѣдѣтъ писанія-та. Тогазь го 50 остави хъ всички и побѣгнахъ. И слѣдуваше го 51 нѣкой си момъкъ, обвить съ плащаницѣ по голо; и уловихъ го момци-тъ. А той о- 52

т Рим. 7; 25.
Гал. 5; 17.

у Иоан. 15; 1.

ф Мат. 26; 46.
Иоан. 18; 1,
2.

х Мат. 26; 47.
Лук. 22; 47.
Иоан. 18; 5.

ц Мат. 26; 55.
Лук. 22; 52.

ч Псал. 22; 6.
Иса. 55; 7,
и друг. Лук.
22; 57. 24;
44.

ш Псал. 88; 8.
Ст. 27.